

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 553

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI			
33.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 108/2018 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului		
	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 232 din 16 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 73 ¹ din Legea societăților nr. 31/1990.....	2-3		
Decizia nr. 239 din 16 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal	4-6		
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
58.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative	7-8	
59.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 35 din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României	9-10	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
137.	— Decizie pentru numirea domnului Doru-Claudian Frunzulică în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru armamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale.....	11	
		138.	— Decizie privind înființarea Comitetului interministerial pentru combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului de ură
			11-12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		70/2.466/899.	— Ordin al ministrului energiei, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 pentru Societatea Medserv Min — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei
			13-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		681.	— Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare a Societății BIROUL DE INVESTIȚII REGIONAL OLTENIA I.F.N. — S.A.
			15
		682.	— Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general și Registrul special Instituției Financiare Nebancare a Societății CREDIT EUROPE LEASING IFN — S.A.
			16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 108/2018
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 108/2018 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 12 septembrie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la anexa nr. XVII — Componența Comisiei pentru comunicații și tehnologia informației, domnul senator Iliescu Cătălin-Lucian — senator fără apartenență la grupurile parlamentare — se include în componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iulie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICOLAE MOGA

București, 3 iulie 2019.
Nr. 33.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 232****din 16 aprilie 2019****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 73¹
din Legea societăților nr. 31/1990**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 73¹ din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Lucian Ilie în Dosarul nr. 4.443/62/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.799D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că susținerile de neconstituționalitate vizează, mai degrabă, o chestiune de aplicare și interpretare a dispozițiilor legale criticate. În cauză, față de autorul excepției de neconstituționalitate nu s-a dispus eliberarea din funcție, ci suspendarea deciziei prin care acesta a fost numit director de sucursală și trecerea temporară pe o funcție corespunzătoare nivelului profesional al acestuia, în considerarea omisiunilor din declarația de onorabilitate privind implicarea sa într-o anchetă judiciară penală. Măsura suspendării a fost dispusă în temeiul statutului societății și a avut caracter temporar, până la data soluționării definitive a dosarului penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 mai 2017 pronunțată în Dosarul nr. 4.443/62/2016 **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 73¹ din Legea societăților nr. 31/1990**, excepție ridicată de Lucian Ilie într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței civile prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva unei decizii a societății angajatoare prin care s-a dispus suspendarea deciziei de numire în funcția de director.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie anumite interdicții ca urmare a aplicării unei pedepse penale fără ca aceasta să fie una definitivă. Totodată, textele legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu stabilesc o limitare în timp a interdicției de a exercita o serie de activități economice.

6. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 6 alin. (2) și art. 73¹ din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (2): „*Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile ori care au fost condamnate pentru infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii,*

infracțiuni de corupție, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, sau pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 73¹. „*Persoanele care, potrivit art. 6 alin. (2), nu pot fi fondatori nu pot fi nici administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere și ai directoratului, cenzori sau auditori financiari, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate instituie o serie de exigențe de onestitate, seriozitate și corectitudine în ceea ce privește membrii fondatori, administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere și ai directoratului, cenzori sau auditori financiari. Or, o persoană care are antecedente penale de natura celor enumerate în textul criticat, constând în infracțiuni care, fie prin obiect, fie prin modul de realizare, relevă un grad major de pericol social al autorului, nu este în măsură să satisfacă asemenea exigențe (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 169 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 22 mai 2003).

13. Referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 6 alin. (2) și art. 73¹ din Legea nr. 31/1990 sunt aplicabile și în situația în care condamnarea nu este definitivă, Curtea apreciază că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate vizează modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor legale criticate, astfel încât excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 126 din Constituție, acestea intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești. Aprecierea asupra modului de interpretare și aplicare a legii la speța dedusă judecării aparține instanțelor de drept comun, în cadrul controlului judiciar realizat de acestea, iar nu Curții Constituționale. Asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 146 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 12 mai 2016, paragraful 23).

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 73¹ din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Lucian Ilie în Dosarul nr. 4.443/62/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 239

din 16 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată de Daniel Grozav în Dosarul nr. 2.505/175/2017 al Judecătoriai Aiud și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.242D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal trebuie coroborate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, care prevede obligația comisiei ce funcționează în cadrul penitenciarului de a analiza periodic condițiile de detenție ale persoanelor încarcerate și de a dispune cu privire la menținerea ori schimbarea regimului de detenție într-unul cu un grad de severitate inferior. Așadar, orice persoană încarcerată, indiferent de regimul de executare a pedepsei stabilit la momentul încarcerării, are vocația de a fi liberată condiționat, în măsura în care, ca urmare a comportamentului său, regimul de executare a pedepsei este schimbat în unul inferior, care să îi permită liberarea condiționată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.505/175/2017, **Judecătoria Aiud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Daniel Grozav în cauza penală având ca obiect liberarea condiționată.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că normele penale criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o situație discriminatorie pentru persoanele private de libertate în funcție de regimul în

care execută pedeapsa. În concret, susține că nicio persoană privată de libertate, care execută pedeapsa în regim închis sau de maximă siguranță, nu va putea beneficia vreodată de instituția liberării condiționate.

6. **Judecătoria Aiud** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens — coroborând prevederile din Codul penal referitoare la fracția obligatorie din pedeapsă care trebuie executată pentru a se putea dispune liberarea condiționată din executarea pedepsei închisorii cu cele din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, referitoare la stabilirea și modificarea regimului de executare a pedepsei închisorii — constată că îndeplinirea condiției prevăzute de art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal depinde strict de conduita persoanei condamnate începând de la încarcerare și până la executarea porțiunii din pedeapsă ce reprezintă fracția minimă obligatorie. Apreciază că — atât timp cât legea de executare oferă condamnaților încadrați inițial în regim închis sau de maximă siguranță garanțiile necesare ca, în cazul unui comportament adecvat în penitenciar, să ajungă, înainte de executarea fracției minime obligatorii din pedeapsă pentru a se putea dispune liberarea condiționată, la regim semideschis sau deschis, iar celor încadrați inițial la aceste tipuri de regim, posibilitatea de a le menține până la analizarea cererii de liberare condiționată — impunerea de către legiuitor a condiției prevăzute de art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal nu aduce atingere principiului egalității consacrat de art. 16 din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Reține că prevederile care reglementează instituția liberării condiționate în Codul penal și Legea nr. 254/2013 sunt în perfectă concordanță cu orientarea europeană în această materie de a reglementa acordarea liberării condiționate ținând cont exclusiv de comportamentul condamnatului pe durata executării pedepsei, pentru că numai în acest fel poate fi influențată și modelată mai eficient conduita condamnatului, care dobândește astfel o motivare în plus cunoscând că o bună conduită îl aduce mai aproape de punerea în libertate. Așadar, liberarea condiționată nu reprezintă un drept recunoscut condamnatului de a nu executa pedeapsa până la termen, ci un instrument juridic prin care instanța de judecată chemată să evalueze conduita persoanei condamnate constată că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei în regim de detenție până la împlinirea integrală a duratei stabilite cu ocazia condamnării, întrucât condamnatul, prin comportamentul avut pe durata executării, dovedește că a făcut progrese în vederea reintegrării sociale și convinge astfel

instanța că nu va mai comite infracțiuni, iar liberarea sa anticipată nu reprezintă niciun pericol pentru colectivitate. Reține, totodată, că legiuitorul este liber să aprecieze, în mod nediscriminatoriu, reglementarea unor condiții specifice pentru persoanele condamnate la pedeapsa închisorii și a detențiunii pe viață, inclusiv din perspectiva regimului de executare a pedepsei în care trebuie să fie încadrată persoana condamnată pentru a avea vocație la liberarea condiționată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că normele penale criticate sunt constituționale. În acest sens reține că este atributul legiuitorului de a stabili condițiile în care poate fi acordată liberarea condiționată, precum și mijloacele de stimulare a condamnaților în vederea îndeplinirii scopului pedepsei. Prevederea legală criticată are ca finalitate stimularea condamnaților cu pedepse mari de a avea o conduită deosebită pentru a îndeplini condițiile prevăzute de lege și pentru a accede spre regimul semideschis sau deschis de executare a pedepsei. Totodată, reține că acordarea liberării condiționate nu este obligatorie, ci este lăsată la latitudinea instanței de judecată ca mijloc de individualizare a executării pedepsei închisorii. Cât privește dispozițiile art. 16 din Constituție reține că, potrivit jurisprudenței instanței de control constituțional, acestea vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal, având următorul conținut: „*Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă: [...] b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis; [...].*”

13. În susținerea neconstituționalității normei penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 100 din Codul penal reglementează condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii. Liberarea condiționată nu reprezintă un drept recunoscut condamnatului de a nu executa pedeapsa până la termen, ci un instrument juridic prin care instanța de judecată constată că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei în regim de detenție până la împlinirea integrală a duratei stabilite prin condamnare, întrucât condamnatul, prin conduita avută pe toată durata executării pedepsei, dovedește că a făcut progrese

evidente în vederea reintegrării sociale, iar liberarea sa anticipată nu prezintă niciun pericol pentru colectivitate. În acest sens, prin Decizia nr. 238 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 10 iulie 2013, Curtea a reținut că liberarea condiționată nu este un drept fundamental, ci doar o posibilitate care se aplică facultativ, dacă sunt îndeplinite și constatate de către instanță condițiile legale, măsura constituind un stimulent important pentru reeducarea celui condamnat.

15. Sub aspectul condițiilor de acordare a liberării condiționate, Curtea reține că noile dispoziții relative la liberarea condiționată în cazul pedepsei închisorii prevăd că aceasta poate fi dispusă dacă, pe lângă celelalte condiții impuse de legiuitor, cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis. În aceste condiții, Curtea reține că regimul inițial de executare a pedepsei închisorii se stabilește potrivit dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, la prima întrunire a acesteia, după terminarea perioadei de carantină și observare sau după aplicarea regimului provizoriu. La stabilirea regimului de executare se au în vedere durata pedepsei privative de libertate, gradul de risc al persoanei condamnate, antecedentele penale, vârsta și starea de sănătate ale persoanei condamnate, conduita persoanei condamnate, pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenție anterioare, nevoile identificate și abilitățile persoanei condamnate, necesare includerii în programe educaționale, de asistență psihologică și asistență socială, respectiv disponibilitatea persoanei condamnate de a presta muncă și de a participa la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională. Regimul de maximă siguranță se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 13 ani, precum și celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului [art. 34 alin. (1) din Legea nr. 254/2013], iar regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani [art. 36 alin. (1) din Legea nr. 254/2013].

16. Potrivit art. 40 alin. (2) din Legea nr. 254/2013, Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate are obligația ca, după executarea a 6 ani și 6 luni, în cazul pedepselor cu detențiunea pe viață, și a unei cincimi din durata pedepsei cu închisoarea, să analizeze conduita persoanei condamnate și eforturile pentru reintegrare socială, întocmind un raport care se aduce la cunoștința persoanei condamnate, sub semnătură, putând dispune trecerea în regimul imediat inferior ca grad de severitate. Aceeași comisie poate dispune schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever, în orice moment al executării pedepsei, dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau a fost sancționată disciplinar pentru o abatere disciplinară foarte gravă sau pentru mai multe abateri disciplinare grave [art. 40 alin. (6) din Legea nr. 254/2013], iar dacă persoana condamnată a fost inclusă în categoria celor cu grad de risc pentru siguranța penitenciarului

se dispune schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul de maximă siguranță [art. 40 alin. (7)]. Totodată, comisia are obligația de a analiza periodic situația persoanei condamnate, în acest caz termenul neputând fi mai mare de un an de la ultima analiză, pentru a dispune referitor la menținerea sau schimbarea regimului de executare a pedepsei. În acest context, Curtea observă că deciziile Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate sunt supuse controlului judecătoresc, împotriva hotărârii comisiei condamnatul putând formula plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate delegate la penitenciar, în temeiul art. 40 alin. (11) din Legea nr. 254/2013, iar împotriva încheierii prin care se soluționează plângerea se poate formula contestație la judecătoria în circumscripția căreia se află unitatea de penitenciar, în condițiile art. 40 alin. (13) din Legea nr. 254/2013, cu respectarea dreptului la un proces echitabil al persoanei condamnate.

17. Curtea reține, totodată, că, potrivit art. 100 alin. (1) lit. a) din Codul penal, liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă dacă, pe lângă îndeplinirea celorlalte condiții, cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani.

18. Față de cele reținute anterior, Curtea constată că îndeplinirea condiției reglementate la art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal, referitoare la executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis, pentru a se putea dispune liberarea condiționată în cazul pedepsei închisorii, depinde de conduita persoanei condamnate, din momentul încarcerării și până la executarea porțiunii din pedeapsă ce reprezintă fracția minimă obligatorie. Cu alte cuvinte, persoanelor care execută pedeapsa închisorii în regim de maximă siguranță li se poate schimba regimul de executare a pedepsei închisorii, în urma unui comportament adecvat în penitenciar și a eforturilor depuse pentru reintegrare socială, în mod succesiv, până la regimul semideschis, după executarea a o cincime din pedeapsă în regim închis și, maximum, a încă unui an de închisoare, așadar anterior executării efective a trei pătrimi din durata pedepsei.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Grozav în Dosarul nr. 2.505/175/2017 al Judecătoriei Aiud și constată că dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. b) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Aiud și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Totodată, condamnații incluși inițial în regimul de executare a pedepsei închisorii închis pot ajunge, prin hotărârea comisiei, la regim semideschis după executarea a o cincime din pedeapsă, anterior executării efective a două treimi din pedeapsă. În mod corelativ, în cazul celor ce execută pedeapsa închisorii în regim semideschis sau deschis, în ipoteza pedepselor cu închisoarea de până la trei ani, regimul de executare se poate schimba într-unul superior ca grad de severitate în cazul comiterii unei infracțiuni, a unei abateri disciplinare grave sau a mai multor abateri disciplinare grave.

19. Așadar, cadrul normativ relativ la executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal reglementează suficiente garanții pentru ca, în situația unei conduite adecvate în penitenciar, condamnații să poată ajunge la regim semideschis și deschis pentru a putea beneficia de liberarea condiționată, anterior executării fracției minime obligatorii din pedeapsă. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015).

20. De altfel, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 145 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, Curtea a statuat că este atributul exclusiv al legiuitorului de a stabili condițiile în care poate fi acordată liberarea condiționată și mijloacele de stimulare a condamnaților în vederea îndeplinirii scopurilor pedepsei, liberarea condiționată nefiind un drept al acestora, ci doar o vocație pe care o au, prin voința legiuitorului.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea unor acte normative

I. Luând în considerare imperativul stabilirii unei modalități perfecționate și transparente de stabilire a tarifelor practicate de Agenția Națională Anti-Doping și Laboratorul de control doping,

având în vedere faptul că, începând cu data de 1 august 2016, prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 521/2016 privind atribuțiile, organizarea, funcționarea, numărul de posturi și structura organizatorică ale Laboratorului de control doping și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, cu modificările și completările ulterioare, Laboratorul de control doping este instituție publică cu personalitate juridică, independentă din punct de vedere analitic, financiar, științific și operațional față de Agenția Națională Anti-Doping și orice structură sportivă, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului, finanțat din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, prin desființarea Direcției cercetare și laborator antidoping din cadrul Agenției Naționale Anti-Doping și preluarea activității acesteia, fără a se preciza că laboratorul stabilește tarifele pentru activitatea prestată, întrucât nu există o normă legală de nivel primar, ceea ce a condus la un vid legislativ în acest sens,

ținând cont că în 21 iulie 2009 România a devenit singura țară din Europa de Est care are un laborator de control doping acreditat de Agenția Mondială Anti-Doping, iar în data de 29 noiembrie 2017 acreditarea internațională a Laboratorului de control doping din România a fost suspendată pe o perioadă de 6 luni, prin decizia președintelui Comitetului Executiv al Agenției Mondiale Anti-Doping, ca urmare a neconformităților majore cu privire la Standardul internațional pentru laboratoare, ce au inclus și nerespectarea Codului de etică, perioadă prelungită ulterior, până la rezolvarea tuturor acțiunilor corective impuse de Agenția Mondială Anti-Doping,

luând în calcul că în data de 4 aprilie 2019 Agenția Mondială Anti-Doping, conform deciziei președintelui Comitetului Executiv, a ridicat suspendarea acreditării Laboratorului de control doping din România,

întrucât la acest moment nu există o prevedere legală de nivel primar cu privire la entitatea competentă să stabilească tarifele pentru analiza probelor de control doping, pentru eliberarea pachetului de documente și pentru păstrarea pe termen lung a probelor de control doping,

având în vedere faptul că, potrivit dispozițiilor art. 2 lit. u) din Hotărârea Guvernului nr. 521/2016, cu modificările și completările ulterioare, printre atribuțiile Laboratorului de control doping se regăsește și aceea de a efectua analize privind contaminarea cu substanțe dopante a suplimentelor alimentare, la cererea autorității de testare, și, drept urmare, se impune ca prețurile pentru aceste analize să fie stabilite de Laboratorul de control doping, și nu de către oricare altă instituție, inclusiv Agenția Națională Anti-Doping, așa cum prevede art. 15 alin. (2) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare faptul că Standardul internațional pentru laboratoare versiunea 9.0., în vigoare din iunie 2016, prevede la pct. 4.1.8 că „Laboratorul va fi organizat și va rămâne independent din punct de vedere operațional față de organizațiile anti-doping pentru a demonstra încrederea deplină în competența, imparțialitatea, judecata sau integritatea operațională în conformitate cu art. 4.1.5d din ISO/IEC 17025. Independența operațională implică faptul ca laboratorul să aibă un buget separat care să-i permită acestuia gestionarea propriei activități, fără niciun obstacol sau imixtiune”,

ținând cont de faptul că noua versiune a Standardului internațional pentru laboratoare, ce va intra în vigoare de la data de 1 noiembrie 2019, prevede la pct. 4.2.3 — Independența și imparțialitatea laboratorului, că „Pentru a evita potențialele conflicte de interese, laboratorul trebuie să fie independent din punct de vedere administrativ și operațional de orice organizație care ar putea exercita o presiune necuvenită asupra sa și ar putea afecta executarea imparțială a sarcinilor și operațiunilor sale. Aceasta include, dar nu se limitează la organizațiile anti-doping sau orice alte organizații sportive sau politice. Acest lucru este necesar pentru a asigura încrederea deplină în competența, imparțialitatea, judecata sau integritatea operațională a laboratorului, în conformitate cu ISO/IEC 17025.

Independența administrativă impune ca laboratorul să fie o entitate juridică separată, fără alte legături administrative față de o organizație anti-doping sau alte organizații sportive sau politice.

Independența operațională impune ca laboratorul să își gestioneze propriile afaceri fără obstacole, interferențe sau indicații de la orice organizație anti-doping, organizații sportive sau orice altă persoană. Acest lucru impune ca laboratorul să aibă un buget dedicat care să-i permită punerea în aplicare a unui proces eficient de aprobare pentru achiziționarea la timp a materialelor de referință, a reactivilor, a consumabilelor și a aparaturii esențiale necesare, precum și decizii de management independente ale laboratorului cu privire la recrutarea, retenția și instruirea personalului, participarea la întâlniri științifice, simpozioane și altele asemenea. Acest lucru nu împiedică laboratorul să primească granturi sau alt suport financiar de la organizația gazdă, spre exemplu universitate, spital, instituție publică, organizații anti-doping, organizații sportive, guvern sau alți sponsori și să urmeze reglementările contabile legale, aplicabile în privința primirii și administrării acestor fonduri.”

Neadoptarea de urgență a unui cadru legislativ pentru stabilirea de către Laboratorul de control doping a cuantumului tarifelor percepute pentru activitatea prestată, corelate cu costurile asociate, cum ar fi achiziții, salarii, regie și altele asemenea, înseamnă menținerea unei stări de fapt incerte în care laboratorul se află, în ceea ce privește independența administrativă și operațională, și, implicit, menținerea acreditării internaționale conferite de Agenția Mondială Anti-Doping.

Având în vedere că Agenția Mondială Anti-Doping a ridicat suspendarea acreditării Laboratorului de control doping, iar lipsa cadrului legal privind abilitatea laboratorului de a-și stabili tarifele pentru toate serviciile pe care le prestează creează grave prejudicii pentru atingerea obiectivelor economico-financiare și de consolidare a entității, deoarece nu poate iniția contracte de servicii specifice în lipsa unei liste de tarife adecvate activității prestate,

având în vedere faptul că, până la această dată, după ridicarea suspendării, numeroase autorități de testare și recoltare internaționale au solicitat Laboratorului de control doping o listă de prețuri pentru serviciile sale și, din cauza lipsei comunicării acestei liste complete și a nepublicării acesteia în sistemul ADAMS, pot fi aplicate noi sancțiuni din partea Agenției Mondiale Anti-Doping, care vor impieta asupra continuării activității laboratorului, generând noi costuri,

ținând cont de faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va putea determina revocarea acreditării internaționale a laboratorului de control doping în orice moment, datorită lipsei independenței operaționale prin preluarea de către Agenția Națională Anti-Doping, entitate de care laboratorul s-a desprins, având activități diferite, a atribuțiilor de tarificare a analizelor suplimentelor alimentare, ceea ce reprezintă o imixtiune în funcționarea Laboratorului ca entitate autonomă, precum și nerecunoașterea dreptului la autonomie a acestuia.

II. Având în vedere faptul că, prin reglementarea actuală a plății salariilor preoților români care activează în străinătate, sunt afectate bugetele reprezentanțelor și comunităților ortodoxe române din afara granițelor, care nu vor mai putea asigura fondul de salarii necesar funcționării acestor instituții bisericești importante,

luând în considerare că personalul clerical cu funcții de conducere din cadrul eparhiilor ortodoxe românești din diaspora nu mai poate fi remunerat suplimentar, spre deosebire de preoții de parohie, pentru activitatea extrem de complexă pe care o desfășoară,

în considerarea faptului că acestea constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 1 martie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 52, cu următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) La propunerea motivată a Laboratorului de control doping, tarifele stabilite de către acesta pentru analiza probelor de control doping și a suplimentelor nutritive, pentru eliberarea pachetului de documente și pentru păstrarea pe termen lung a probelor de control doping se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Tarifele sunt aduse la cunoștința autorităților de testare prin publicare în sistemul de management și administrare anti-doping ADAMS, conform prevederilor Standardului internațional pentru laboratoare.”

2. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Tarifele pentru formarea și perfecționarea ofițerilor de control doping se aprobă prin ordin al președintelui Agenției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Art. II. — În anexa nr. I capitolul III litera E din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, la articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Destinațiile sumei prevăzute la alin. (1) se stabilesc de unitățile centrale ale cultelor recunoscute, împreună cu conducerile unităților de cult din afara granițelor, urmând a fi utilizată pentru completarea salariilor personalului clerical al respectivelor unități, inclusiv pentru plata tuturor contribuțiilor prevăzute de lege. Obligația de a justifica modul de utilizare a acestei sume revine unității centrale de cult din România, prin prezentarea la Secretariatul de Stat pentru Culte a documentelor prevăzute de normele legale în vigoare.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

Directorul Laboratorului de control doping,

Cristina Stan

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,

Pavel-Cristian Balaj

Secretariatul de Stat pentru Culte,

Victor Opaschi,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea art. 35 din Legea nr. 269/2003
privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României**

Având în vedere că trimiterea în misiune permanentă în străinătate a personalului Ministerului Afacerilor Externe este un element esențial de care depinde capacitatea de îndeplinire a obiectivelor de politică externă ale României, pornind de la statutul socioprofesional specific, conferit de atribuțiile, răspunderile și incompatibilitățile ce revin personalului Ministerului Afacerilor Externe în activitatea de desfășurare a politicii externe,

pornind de la actualul cadru normativ ce reglementează trimiterea în misiune permanentă a personalului Ministerului Afacerilor Externe, reprezentat de cap. V „Trimiterea în misiune permanentă a membrilor Corpului diplomatic și consular al României la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României” din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, respectiv art. 35—48,

având în vedere aspectele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 840 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, potrivit cărora, pentru înlăturarea viciului de neconstituționalitate, aspectele esențiale pentru trimiterea în misiune permanentă a membrilor Corpului diplomatic și consular al României la misiunile diplomatice și consulare ale României trebuie să fie reglementate prin lege,

luând în considerare necesitatea unei reglementări legale unitare, uniforme, care să instituie norme clare, previzibile și accesibile referitoare la trimiterea în misiune,

având în vedere faptul că trimiterea în misiune permanentă în străinătate a membrilor Corpului diplomatic și consular reprezintă un proces complex care determină schimbări majore, atât de ordin profesional, cât și de ordin personal, fiind necesară asigurarea stabilității locului de muncă pe durate mai lungi de timp,

ținând cont de faptul că, în urma pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 840 din 14 decembrie 2017, prevederile declarate ca fiind neconstituționale au încetat să mai producă efecte juridice, fapt ce a dus la imposibilitatea trimiterii în misiune permanentă în străinătate a membrilor Corpului diplomatic și consular pe perioade de 4 ani, respectiv 3 ani în țările cu climă dificilă, fiind necesare măsuri care să nu afecteze reprezentarea curentă a României în străinătate în perioada imediat următoare, într-un context internațional în continuă schimbare, prin asigurarea mobilității personalului Ministerului Afacerilor Externe între centrală și serviciul exterior,

apreciind că remediarea acestor deficiențe este posibilă doar pe calea unei intervenții normative urgente, deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență, extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 35 din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 23 iunie 2003, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României, cu excepția ambasadorilor extraordinari și plenipotențieri și a consulilor generali care sunt șefi de consulate generale, sunt trimiși în misiune permanentă în străinătate prin ordin al ministrului afacerilor externe, în urma unei proceduri de selecție organizată anual sau ori de câte ori este necesar, pe baza principiilor imparțialității, obiectivității, competenței și dezvoltării carierei diplomatice.

(2) Pot participa la procedura de selecție prevăzută la alin. (1) membrii Corpului diplomatic și consular al României, angajați pe durată nedeterminată în Ministerul Afacerilor Externe, care se află în una dintre următoarele situații:

a) își desfășoară activitatea în administrația centrală;

b) se află în misiune permanentă în serviciul exterior, al cărei termen expiră în cursul anului calendaristic pentru care se organizează procedura de selecție;

c) se află în misiune cu durata determinată de până la 13 luni sau sunt trimiși de Ministerul Afacerilor Externe la organizații interguvernamentale;

d) sunt detașați la alte instituții publice;

e) au contractul de muncă suspendat în condițiile legii, din motive neimputabile, cu condiția încetării cazului de suspendare a contractului individual de muncă la data stabilită pentru trimiterea în misiune.

(3) Situațiile prevăzute la alin. (2) încetează la data trimiterii în misiune.

(4) Pot participa la procedura de selecție, cu respectarea prevederilor alin. (2) și (3) și a condițiilor prevăzute de art. 17 alin. (1) lit. a)—f) și h), și consilierii pentru afaceri europene, angajați ai Ministerului Afacerilor Externe, precum și funcționarii publici aflați în raporturi de serviciu cu Ministerul Afacerilor Externe, cu acordarea calității de membru al Corpului diplomatic

și consular al României pe perioada trimiterii lor în misiune în străinătate cu grade diplomatice sau consulare.

(5) Ministerul Afacerilor Externe afișează anual sau ori de câte ori este nevoie lista posturilor diplomatice și consulare din serviciul exterior, vacante sau care devin vacante în cursul unui an calendaristic, aprobată de ministrul afacerilor externe, atât în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, cât și în serviciul exterior, prin mijloace care să asigure publicitatea corespunzătoare.

(6) Membrii Corpului diplomatic și consular al României, precum și personalul prevăzut la alin. (4) care îndeplinesc condițiile de participare la procedura de selecție optează pentru posturile cuprinse în lista prevăzută la alin. (5) și prezintă un dosar de înscriere.

(7) Selecția persoanelor înscrise potrivit prevederilor alin. (6) se face de către o comisie anuală de selecție, denumită în continuare *Comisia pentru trimiterea în misiune permanentă*, constituită prin ordin al ministrului afacerilor externe, având un număr impar de membri și un președinte numit dintre aceștia.

(8) Poate avea calitatea de membru al Comisiei pentru trimiterea în misiune permanentă persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este membru al Corpului diplomatic și consular al României;

b) deține, în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, funcția de secretar de stat, secretar general, secretar general adjunct, director general, director;

c) nu participă la procedura de selecție și nu este soț, soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre participanții la procedura de selecție ori cu un alt membru al Comisiei pentru trimiterea în misiune permanentă.

(9) Comisia pentru trimiterea în misiune permanentă selectează persoanele înscrise la procedura de selecție, prin votul majorității membrilor, pe baza unui interviu și a dosarului de înscriere. Rezultatul selecției se consemnează într-un proces-verbal și se afișează în administrația centrală și în serviciul exterior prin mijloace care să asigure publicitatea corespunzătoare.

(10) Selecția prevăzută la alin. (9) are în vedere următoarele:

a) pregătirea și experiența profesională;

b) evaluarea activității profesionale;

c) abilitățile profesionale dovedite pe parcursul carierei;

d) potențialul profesional;

e) necesitățile misiunilor diplomatice și oficiilor consulare.

(11) Persoanele înscrise la procedura de selecție pot contesta motivat rezultatul selecției Comisiei pentru trimiterea în misiune permanentă cu privire la propria persoană. Contestațiile se soluționează de către o comisie constituită anual în acest scop, denumită în continuare *Comisia pentru soluționarea contestațiilor*, formată din trei membri desemnați prin ordin al ministrului afacerilor externe. Poate avea calitatea de membru al Comisiei pentru soluționarea contestațiilor persoana care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (8) și nu are calitatea de membru al Comisiei pentru trimiterea în misiune permanentă.

(12) Soluționarea contestațiilor de către Comisia pentru soluționarea contestațiilor se comunică în scris persoanelor vizate. Rezultatul soluționării contestației unei persoane nu poate influența rezultatele inițiale privind alți participanți la procedura de selecție.

(13) Ministrul afacerilor externe aprobă lista finală a persoanelor selectate pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, care se afișează în administrația centrală și în serviciul exterior prin mijloace care să asigure publicitatea corespunzătoare a acesteia.

(14) Durata misiunii permanente în străinătate este, de regulă, de 4 ani. În țările cu condiții dificile, durata misiunii permanente în străinătate este, de regulă, de 3 ani. Lista țărilor cu condiții dificile se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor externe. Cu excepția ambasadurilor extraordinari și plenipotențiarilor și a consulilor generali care sunt șefi de consulate generale, durata misiunii permanente poate fi prelungită în funcție de necesități, prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(15) Posturile diplomatice și consulare vacante în serviciul exterior care necesită o ocupare urgentă, precum și cele rămase neocupate ca urmare a procedurii de selecție se anunță în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, prin mijloace care să asigure publicitatea corespunzătoare, ulterior aprobării de către ministrul afacerilor externe. Pentru aceste posturi, ministrul afacerilor externe decide trimiterea în misiune cu durata determinată de până la 13 luni, cu posibilitatea de prelungire, o singură dată, cu până la un an.

(16) Trimiterea în misiune în serviciul exterior are loc după finalizarea unei perioade obligatorii de pregătire specifică în Ministerul Afacerilor Externe.

(17) Aspectele de ordin tehnic și organizatoric ale procedurii de selecție se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor externe."

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

București, 3 iulie 2019.
Nr. 59.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Doru-Claudian Frunzulică în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru armamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale**

Având în vedere Adresa Ministerului Apărării Naționale nr. SG 4.237 din 2 iulie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.169 din 2 iulie 2019, în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 și art. 39 alin. (4) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Doru-Claudian Frunzulică se numește în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru armamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 5 iulie 2019.

Nr. 137.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind înființarea Comitetului interministerial pentru combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului de ură**

Având în vedere prevederile „Declarației Consiliului Uniunii Europene privind combaterea antisemitismului și dezvoltarea unei abordări comune în materie de securitate pentru a proteja mai bine comunitățile și instituțiile evreiești din Europa” privind adoptarea și implementarea de către statele membre ale Uniunii Europene de strategii pentru prevenirea oricăror forme de antisemitism, ca parte a strategiilor de prevenire a rasismului, xenofobiei, radicalizării și extremismului violent,

în temeiul art. 18 alin. (1) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se înființează Comitetul interministerial pentru combaterea antisemitismului,

xenofobiei, radicalizării și discursului de ură, denumit în continuare *Comitetul interministerial*.

(2) Comitetul interministerial este coordonat de ministrul afacerilor externe.

(3) Componența Comitetului interministerial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(4) Ministerele sunt reprezentate în cadrul Comitetului interministerial la nivel de ministru sau secretar de stat, iar instituțiile publice de către conducătorii sau înlocuitorii de drept ai acestora.

Art. 2. — (1) Comitetul interministerial are ca obiectiv principal elaborarea și supunerea spre aprobare Guvernului a „*Strategiei naționale pentru combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului de ură*”.

(2) Coordonatorul Comitetului interministerial prezintă Guvernului lunar sau ori de câte ori este necesar informații cu privire la îndeplinirea obiectivului prevăzut la alin. (1).

Art. 3. — (1) Comitetul interministerial se reunește în ședințe de lucru la solicitarea coordonatorului sau a oricărui membru.

(2) La ședințele Comitetului interministerial pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor entități și specialiști în domeniu, din sfera guvernamentală sau neguvernamentală.

(3) Secretariatul Comitetului interministerial este asigurat de către Ministerul Afacerilor Externe.

(4) Comitetul interministerial își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, pe care îl aprobă în prima ședință de lucru.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 5 iulie 2019.

Nr. 138.

ANEXĂ

COMPONENȚA

Comitetului interministerial pentru combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului de ură

1. Ministerul Afacerilor Externe;
 2. Ministerul Afacerilor Interne;
 3. Ministerul Justiției;
 4. Ministerul Educației Naționale;
 5. Ministerul Culturii și Identității Naționale;
 6. Secretariatul General al Guvernului;
 7. Cancelaria Prim-Ministrului;
 8. Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel”.
-

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI

Nr. 70 din 21 mai 2019

MINISTERUL

FINANȚELOR PUBLICE

Nr. 2.466 din 1 iulie 2019

MINISTERUL MUNCII

ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

Nr. 899 din 6 iunie 2019

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 pentru Societatea Medserv Min — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 8 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 980/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 pentru Societatea Medserv Min — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei,
Anton Anton

Ministrul finanțelor
publice,
**Eugen Orlando
Teodorovici**

Ministrul muncii
și justiției sociale,
**Marius-Constantin
Budăi**

MINISTERUL ENERGIEI
Societatea MEDSERV MIN — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	5.065
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	5.064
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	5.007
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	5.007
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	387
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	19
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	4.461
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	3.996
	C1	ch. cu salariile	13	3.622
	C2	bonusuri	14	374
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	273
	C5	cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	192
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	140
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	58
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	10
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	48
	1	Rezerve legale	25	3
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	45
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	22
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	22
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	22
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestațiile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	506
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	506
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	108
	2	Nr. mediu de salariați total	49	106
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	3.057
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat.	51	2.916
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	48
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat.	53	48
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	989
	9	Plăți restante	56	
	10	Creanțe restante	57	0

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare a Societății BIROUL DE INVESTIȚII REGIONAL OLTENIA I.F.N. — S.A.

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general Instituției Financiare Nebancare ținut la Banca Națională a României, formulată de către Societatea BIROUL DE INVESTIȚII REGIONAL OLTENIA I.F.N. — S.A. prin Scrisoarea nr. 89 din 8.04.2019, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 1 coroborat cu pct. 1 din anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și al prevederii Hotărârii Parlamentului României nr. 42/2017 privind numirea unui membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare ținut la Banca Națională a României a Societății BIROUL DE INVESTIȚII REGIONAL OLTENIA I.F.N. — S.A., cu sediul în Craiova, Str. Brestei nr. 3A, județul Dolj, înregistrată la oficiul registrului

comerțului cu nr. J16/1274/1996, cod unic de înregistrare 8928980, înscrisă în Registrul general Instituției Financiare Nebancare cu nr. RG-PJR-17-110136, la secțiunea k) — „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 24 iunie 2019.
Nr. 681.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN
privind publicarea efectuării radierii
din Registrul general și Registrul special Instituției Financiare Nebancare
a Societății CREDIT EUROPE LEASING IFN — S.A.

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general și special Instituției Financiare Nebancare, formulată de către Societatea CREDIT EUROPE LEASING IFN — S.A. prin Scrisoarea nr. 728 din 3.06.2019, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 1 coroborat cu pct. 1 din anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și al prevederii Hotărârii Parlamentului României nr. 42/2017 privind numirea unui membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general și Registrul special Instituției Financiare Nebancare ținute la Banca Națională a României a Societății CREDIT EUROPE LEASING IFN — S.A., cu sediul în București, bd. Timișoara nr. 26Z, Anchor Plaza, corp A, et. 1, birou 1a01, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/3772/2005, cod unic de înregistrare 17290030, înscrisă în Registrul general și în Registrul special Instituției Financiare Nebancare cu nr. RG-PJR-41-080090, respectiv nr. RS-PJR-41-080014, la secțiunea h) — „Leasing financiar”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 24 iunie 2019.
Nr. 682.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

